CHRIST. Οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν] Nisi, inquit, beneficium à me accepisset, non me nosset neque mei rationem vllam haberet. Malim autem ᾔδει quàm ᾔδειν, & sic Scholiastem puto legisse.

A

Βδε. Τυτὶ τοῖς τῆδ' αἰτιβολοῦντιν ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

BDE. Etiam hoc de supplicibus memori volo commendare tabellæ.

Φι. Εἶτ' εἰσελθὼν αἰτιβοληθεὶς τ' ὀργὴν ἀπομορχθεὶς

PH. Hinc ingressus, precibúsque oneratus, & omni fortiter ira

Ενδον, τυτων ὧν αὖ φάσκω πάντων ἐδὲν πεποίηκα.

Deterſa, (abiere foris promiſſa omnia) nihil exſequor intus,

B

Αλλ' ἀκεῤῥῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.

Tantùm auribus accipio miſeras cupiẽtum euadere voces.

Φέρ' ἴδω. τί γὰρ ἐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θῤῥεῦμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;

Age quæ non blandimenta poteſt iudex audire forenſis?

Οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῆς. καὶ τοῦτο πεῤῥιδέασιν

Hos pauperiem deflere ſuam videas, atque addere mæſtos

Κακάγε τοὺς τοῖσιν οὖσιν, ἕως αὖ ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν.

Alia præter mala donec propria meis oſtenderit æqua,

C

Οἱ μὲν, λέγουσι μύθοις ἡμῶν. οἱ δ' Αἰσώπου τὶ γελοῖον.

Illi fabellas dicunt, aut Æſopi ridiculum quid.

Οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.

Alij, vt tollant mihi riſum, animúmque hilarẽt dicteria fundunt:

Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεθα, τὰ παιδάρι' οὐθὺς ἀνέλκει,

Si nos minimè iſta mouent, tractos pueros aſcẽdere cogunt

Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκεῤῥῶμαι.

Atque mulieres natóſque manu ducunt: aures mihi pronæ,

Τὰ δὲ συγκύπτουσ' ἅμα βληχᾶται. κἄπειθ' ὁ πατὴρ αὐτῆς,

Balat tenera ætas illa ſimul: vicem at illorum pater ipſe

D

Ὥσπερ θεὸν αἰτιβολεῖ με δεόμενος τῆς οὐθύνης ἀπολῦσαι.

Me veluti deum trepidus rogat, vt veniam culpæ impetret huius.

Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις.

Si gaudes voce agni, te vox moueat clamoſa puelli

Εἰδ' αὐτοῖς χοιρειδίοις χαίρεις, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.

Quòd ſi me porcelli iuuerint, moueat me filia virgo.

Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τ' ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνείμεθα.

Tunc igitur neruos animi paulisper laxamus & iram.

Σχόλια. Τυτὶ τοῖς.] ἐν τῷ γραμματείῳ ὁ Βδελυκλέων ἀπογράφεται ὅτι ἀντιβολοῦνται οἱ δικασταὶ ὡς ἄνω εἴρηκεν, ἵν' ἔχῃ τὸ εἰς κατηγορίαν αὐτῶν. ἀπομορχθεὶς δὲ ἀποβαλών.

E

Tragœdus hiſtrio facetiſſimus & γελωτοποιὸς qualis Oeagrus poſtea. Lego autem καταθῶμαι, id eſt ἀναπαύσωμαι, niſi malis eſſe, deponere iram.

CHRIS. Τῷ ὀργῇ ἀπομορχθεὶς] Ira deterſa & abiecta, leuiter curo quò promiſſa cadãt. Claudicabit verſus niſi fulmentum adhibemus, & legimus καὶ τῷ ὀργῇ.

Σχόλια. Ενδον τούτων ὧν φάσκω.] ἀντὶ τοῦ ἀέξωθεν ἐπαγγέλλομαι ποιεῖν, ἔνδον οὐ ποιῶ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ δικασταί. τὸ γραφεῖον μὲν ἐπαγγέλλονται, ὕστερον δὲ ἀρνοῦνται. Κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν] ἐν σχήματι εἴρηκε μεταβὰς ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ἑνικόν. ὁ δὲ νοῦς, ἕως ἂν οὗτοι τὰ κακὰ τὰ ἡμέτερα ἀποφήνωσι τοῖς ἑαυτῶν ἴσα. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τοῦτα λέγουσιν, ἕως ἂν αὐτοὺς πένητας ἀποδείξωσιν ὡς ἐγώ.

CHRIST. Εως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν] Donec mala ſua noſtris æquauerint. Atticiſmus eſt quo à plurali numero tranſitur ad ſingulare, Thucydidi familiaris, debuerat enim ἰσώσωσιν. Neque verò malè legendum putem τοῖσιν ἐοῖσιν quod ex Scholiaſta coniicio.

Σχόλια. Αἰσώπου τὶ γελοῖον.] Αἴσωπος τραγῳδίας ἐγένετο ὑποκριτὴς γελοιώδης. προσθεῖναι δὲ τὸ γελοῖον.

CHRIST. Αἰσώπου τὶ γελοῖον] Quia dixit μύθοις fortaſſis erunt qui de Æſopo fabularum ſcriptore hoc ridiculum intelligant. Sed fuit Æſopus

B D E. *Etiam hoc de ſupplicibus memori volo commendare tabellæ.*

P H. *Hinc ingreſſus, precibúsque oneratus, & omni fortiter ira*

Deterſa, (abiere foris promiſſa omnia) nihil exſequor intus,

B *Tantùm auribus accipio miſeras cupiẽtum euadere voces.*

Age quæ non blandimenta poteſt iudex audire forenſis?

Hos pauperiem deflere ſuam videas, atque addere mæſtos

Alia præter mala donec propria meis oſtenderit æqua,

C *Illi fabellas dicunt, aut Æſopi ridiculum quid.*

Alij, vt tollant mihi riſum, animúmque hilarẽt dicteria fundunt:

Si nos minimè iſta mouent, tractos pueros aſcẽdere cogunt

Atque mulieres natóſque manu ducunt: aures mihi pronæ,

Balat tenera ætas illa ſimul: vicem at illorum pater ipſe

D *Me veluti deum trepidus rogat, vt veniam culpæ impetret huius.*

Si gaudes voce agni, te vox moueat clamoſa puelli

Quòd ſi me porcelli iuuerint, moueat me filia virgo.

Tunc igitur neruos animi paulisper laxamus & iram.

CH. Εἰ δ' ἀρ' τοῖς χοιρειδίοις] In editione Veneta legitur αὐτοῖς fortaſſis diſtinguendũ αὖ τοῖς. Vocari autẽ χοῖρον vel ὑποκοριστῶς χοιρείδιον partẽ eam qua mulieres fœminæ ſunt, alibi diximus ex Varrone, & in Acharnenſibus ſatis apparet ex Megarenſi χοιροπώλῳ.

Σχ. Τὸν κόλλοπ' ἀνείμεθα.] ἀντὶ τοῦ τὴν τάσιν τῆς ὀργῆς. ἢ τὸ στερεώτατον τῆς ὁρμῆς, ἀπὸ τοῦ κῶλον τὸν σφόνδυλον κόλλοπος. ἔστι δὲ ἅρμα στερεώτατον. ἢ τὸ τοῦ τένοντος τῆς χορδῆς κάλλοπα τὸν κόλλοπα. ἢ κόλλοπες λέγονται, οἱ παραλίσκοι τῆς κιθάρας. εἰς οὓς ἀποδεσμοῦνται αἱ νευραὶ, καὶ τείνονται στρεφομένων. ὀργῆς οὖν κόλλοπα ἀντὶ τοῦ τῷ τάσιν τῆς ὀργῆς.